

РЕШЕНИЕ

№ 6491

гр. София, 08.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6342** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63, ал.1, изр.2-ро от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Ю. А. Й. срещу Решение от 10.05.2021 г. по НАХД № 8677/2020 г. на СРС, НО, 17-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 18-4332-004909/17.04.2018г. издадено от заместник-началник на отдел „Пътна полиция” при СДВР, с което на жалбоподателя на основание чл. 53 от ЗАНН е наложено административно наказание "глоба" в размер на 10 лева по чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 и 2, за нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП., както и „глоба” в размер на 50 лева по 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от Закона за движение по пътищата за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП.

В касационната жалба се поддържа, че решението на СРС е незаконосъобразно и се моли то да бъде отменено, както и отменено НП.Излага се, че са допуснати съществени нарушения при съставяне на АУАН и издаденото НП, по чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, които не са взети предвид в решението на въззивния съд.

В съдебно заседание касаторът се явява лично, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.Представя и писмено изложени съображения.

Ответникът –СДВР ОПП– в съдебно заседание не се представлява.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява от прокурор Д., който счита касационната жалба за неоснователна, а въззивното решение за правилно.

Административен съд София – град, II касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена от надлежна страна, в законоустановения срок, срещу съдебен акт, който подлежи на инстанционен контрол, а разгледана по същество е неоснователна.

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 21.02.2018 г. около 15:05 ч. в [населено място] Й. управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „М.“, с рег. [рег.номер на МПС], собственост на търговско дружество. Същият се движел по бул. Ц. шосе с посока на движение изход от [населено място], като по време на управление водачът не бил поставил обезопасителен колан, с който бил оборудван автомобила. По същото време, св. Я. Я. - младши автоконтрольор в ОПП СДВР се намирал на бул. Ц. шосе, пред бензиностанция Г., заедно със своя колега, като патрулния автомобил бил паркиран в най-дясната част на платното. Двата наблюдавали трафика по булеварда посока изход, като в този район автомобилите се движели по-бавно заради включващите се в движението откъм бул. Ал. М. Св. Я. видял, че водачът е без поставен обезопасителен колан и го спрял за проверка. Той лично установил самоличността на водача по представената лична карта. При проверката установил, че водачът не представя контролен талон към СУМПС, а единствено СУМПС.

При така установените факти, на същата дата - 21.02.2018 г. бил съставен АУАН, за нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДВП и чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДВП., в присъствие на нарушителя и на свидетел - очевидец. Жалбоподателят изложил своите писмени възражения срещу акта, като написал, че е бил с колан, а неговия КТ е в КАТ и не му е върнат неправомерно.

При пълна идентичност на описаните нарушения и тяхната правна квалификация на 17.04.2018 г. било издадено Наказателно постановление от заместник- началник на отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Но в диспозитивната част на НП неправилно в него е изписано като извършено нарушение от водача, че освен КТ към СУМПС той не е носил и самото СУМПС, като съответно и при посочване на приложимата санкционна разпоредба е цитиран чл. 183, ал.1, т. 1, пр. 1 и 2 ЗДВП., но на Й. е наложено едно общо наказание за това в размер на 10 лева.

Установено е, че НП е било връчено на жалбоподателя на 23.06.2020 г.

Приетата от СРС фактическа обстановка по делото е установена от събраните по делото гласни доказателства, както и от събраните писмени такива, приобщени по реда на НПК, които съдът е кредитирал изцяло.

Решението на СРС е валидно, допустимо и по същество правилно.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Настоящата касационна инстанция споделя извода на СРС, че описанието на нарушенията е достатъчно конкретно и съобразено с изискванията на чл. 42, т. 4 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Не са налице допуснати съществени процесуални нарушения в производството по установяване и налагане на административните наказания на касатора в настоящото производство.

Действително, в диспозитивната част на НП е посочено, че водачът е извършил

нарушение и на чл. 100, ал.1, т. 1, пр. 1 ЗДвП. т.е. че не е носил и своето СУМПС. Но
такова нарушение не е установено в АУАН и словесно не е описано в НП. Освен това
на касатора е наложено само едно наказание „глоба“ в размер на 10.00 лева, а не две за
неносене на всеки един от документите. Следователно настоящата касационна
инстанция споделя извода на въззивния съд, че позоваването на пр. 1 на чл. 100, ал.1,
т. 1, съответно и на чл. 183, ал. 1, т. 1 ЗДвП. представлява техническа грешка при
издаването на НП, но не внася неяснота в описанието на нарушението, за което е
наказан. Ясно е описано, че наказанието е наложено единствено за неносене на КТ.
При така установеното, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното
решение е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна,
поради което и същото следва да бъде оставено в сила.
По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр.
2 ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 10.05.2021 г. по НАХД № 8677/2020 г. на СРС, НО,
17-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.